

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

14.1.2013

B7-0024/2013

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B7-0102/2013 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

Riigiabi ajakohastamine
(2012/2920(RSP))

Sharon Bowles
majandus- ja rahanduskomisjoni nimel

B7-0024/2013

**Euroopa Parlamendi resolutsioon riigiabi ajakohastamise kohta
(2012/2920(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 109,
 - võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks¹,
 - võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu 7. mai 1998. aasta määrust (EÜ) nr 994/98, milles käsitletakse Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 92 ja 93 kohaldamist teatavate horisontaalse riigiabi liikide suhtes ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel (COM(2012)0730),
 - võttes arvesse komisjoni teatist „ELi riigiabi ajakohastamine” (COM(2012)0209),
 - võttes arvesse arvamust, mille Regioonide Komitee võttis vastu 98. täiskogu istungil, mis toimus 29. novembril 2012. aastal,
 - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja eriaruannet nr 15/2011 „Kas komisjoni menetlused tagavad riigiabi kontrolli tõhusa juhtimise?”²,
 - võttes arvesse 20. novembril 2010. aastal sõlmitud Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkulepet³ (edaspidi „raamkokkulepe”), eriti selle punkti 15,
 - võttes arvesse komisjonile riigiabi ajakohastamise kohta esitatud küsimust (O-000213/2012 – B7-0102/2013),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et komisjon on esitanud ettepanekud kahe määruse vastuvõtmiseks, millega viiakse ellu riigiabi ajakohastamise programm ja mille õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 109; arvestades, et selle õigusliku alusega on ette nähtud ainult Euroopa Parlamendiga konsulteerimine, aga mitte kaasotsustamismenetlus;
- B. arvestades, et ettepanekute eesmärk on pigem koondada vahendid abi andmise keerulisemate juhtude hindamisele, mitte pöörata tähelepanu vähemtähtsatele juhtudele ja kaebustele, mis liikmesriikidevahelist kaubandust ei mõjuta;

¹ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

² <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/10952785.PDF>

³ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

- C. arvestades, et need ettepanekud, eriti menetlusmääruse (EÜ) nr 659/1999 muutmine, käsitlevad korda, mille alusel komisjon kontrollib valitud riigi- ja kohalike asutuste otsuseid, ning arvestades, et seepärast peab Euroopa Parlament nende tekstide üle tingimata demokraatlikku järelevalvet teostama;
- D. arvestades, et vastavalt Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel sõlmitud raamkokkuleppe punktile 15 tuleks Euroopa Parlament kaasata selliste ettepanekute koostamisse;
1. tunneb heameelt riigiabi ajakohastamist käsitleva komisjoni teatise ja määrusi puudutavate komisjoni uute ettepanekute üle; palub aga komisjonil tagada, et majanduskasvu soodustamine, mis on reformi üldeesmärk, ei põhjustaks jälle valitsemissektori võla suurenemist;
 2. rõhutab, et riigiabi peab olema väiksem, aga sihipärasem, see peaks tekitama avalikule sektorile vähem kulusid ega tohiks moonutada konkurentsi, kuid peaks toetama üleminekut teadmistepõhisele majandusele;
 3. rõhutab, et riigiabi peab oma olemuselt olema selline, et see pigem soodustab teenuste ja infrastruktuuri arengut ja teadmiste suurendamist, mitte ei toeta konkreetseid ettevõtteid;
 4. rõhutab, et riigiabi kontrolli peamine eesmärk on tagada siseturul võrdsed tingimused; tunneb heameelt riigiabi ajakohastamise paketi üle, mis on konkurentsipoliitikas toimuva ajakohastamise nurgakivi; nõuab, et reformipakett rakendataks õigel ajal;
 5. teab, milline osa oli riigiabil, mida võimaldati kriisiaja erikorra alusel, kriisiga võitlemisel; märgib ühtlasi, et riigiabi asjakohane kasutamine ja kontrollimine on ELi 2020. aasta majanduskasvustrateegia eesmärkide saavutamiseks väga oluline;
 6. rõhutab, et konkurentsipoliitika raames peab olema võimalik majanduse keskkonnahoidlikuks muutmiseks, eelkõige seoses taastuvate energiaallikate ja energiatõhususega, asjakohast riigi toetust anda, ja et uued suunised peaksid põhinema sellel eeldusel;
 7. on komisjoniga nõus, et riigiabi andmist tuleks muuta kiiremaks, et oleks rohkem võimalik keskenduda keerulistele juhtudele, millel on siseturul valitsevale konkurentsile suur mõju; võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku anda komisjonile kaebuste menetlemisega seotud otsuste tegemisel suurem kaalutusõigus; palub sellega seoses komisjonil esitada üksikasjalikud kriteeriumid, mille aluse eristada olulisi juhtumeid vähemolulistest; juhib tähelepanu sellele, et võimalused, mida eristamiseks võib kasutada, oleksid tõsta vähese tähtsusega abi määruks künniseid ning laiendada nii võimaldamismääruks kui ka üldises grupierandi määruks horisontaalseid kategooriaid;
 8. märgib, et neid eesmärke on minevikus seatud mitmel korral ja need on riigiabialaste õigusaktide varasematel läbivaatamistel aluseks olnud, kuid kuna nüüd on vaja neid uusi ettepanekuid, on selge, et neid ei ole täielikult täidetud;
 9. loodab, et tänu seekordsetele ettepanekutele on võimalik eesmärgid täita ja et ettepanekud ei pane kaebuse esitajaid loobuma komisjoni tähelepanu juhtimisest tõsistele konkurentsimoonutuste juhtumitele;

10. märgib, et komisjon kavatseb üldiselt rohkem meetmeid teatamiskohustuse kohaldusalast välja jätta; märgib eelkõige, et komisjoni ettepaneku kohaselt hõlmab võimaldamismäärus nii kultuuri edendamiseks eraldatavat abi kui ka loodusõnnestuste kahju korvamiseks antavat abi; rõhutab aga, et piisava kontrolli tagamiseks peavad liikmesriigid eelnevalt tagama, et vähese tähtsusega riigiabi meetmed ja grupierandiga hõlmatud abikavad on riigiabi eeskirjadega kooskõlas, kuid komisjon teeb ka edaspidi selliste juhtude järelkontrolli; rõhutab, et see ei tohi põhjustada riigiabi suurendamist; palub komisjonil tagada, et riigiabi pikas perspektiivis vähendataks;
11. rõhutab, et esitatava teabe kvaliteedi ja õigeaegsuse ning teatiste koostamise osas peab komisjon tagama liikmesriikidega parema teabevahetuse; rõhutab, et tõhusate riigisiseste süsteemidega tuleb tagada, et etteteatamiskohustusest vabastatud riigiabimeetmed on ELi õigusega kooskõlas;
12. märgib, et seni on asjaomaste riigiabi kontrollimise juhtude kohta asjakohast teavet esitanud ainult liikmesriigid; palub komisjonil analüüsida, kas tal oleks oma teabekogumisvahendite laiendamiseks ja selleks, et tal oleks võimalik teavet saada otse turuosalistelt, täiendavaid inimressursse vaja;
13. on väga mures kontrollikoja leidude üle, mille kohaselt ei püüa komisjon teatamata riigiabi meetmeid korrapäraselt avastada ega hinda järjepidevalt oma riigiabikontrolli järelmõju; nõuab täiendavat selgitust 40% grupierandi määruse kohaselt antud riigiabi juhtude kohta, mis võivad olla problemaatilised; rõhutab, et see tekitab suuri probleeme uutele turule tulijatele ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning moonutab konkurentsi;
14. nõutab tungivalt, et komisjon käsitleks seoses riigiabi ajakohastamisega ülalnimetatud küsimusi ja tagaks, et piisava vastavuse tagamiseks korvaks teatiste võimaliku nõrgema eelkontrolli komisjoni tõhus ja range järelkontrolli;
15. peab kahetsusväärseks, et uute ettepanekute õigusliku alusega (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 109) on ette nähtud vaid Euroopa Parlamendiga konsulteerimine, mitte kaasotsustamismenetlus, mida pärast Lissaboni lepingu jõustumist kohaldatakse muude turu integratsiooni ja majanduse reguleerimise valdkondade suhtes;
16. on seisukohal, et sellise demokraatia puudujäägiga ei saa leppida ettepanekute puhul, mis puudutavad seda, kuidas komisjon riigi ja kohaliku tasandi valitud asutuste otsuste ja õigusaktide üle, eelkõige üldist majandushuvi pakkuvate, põhiõigustega seotud teenuste osas, järelevalvet peab;
17. on seisukohal, et see puudujääk tuleks kõrvaldada institutsioonidevahelise kokkuleppe abil ja aluslepingu tulevase läbivaatamise käigus tuleks see viga parandada;
18. nõuab tungivalt, et senikaua võtaksid komisjon ja nõukogu muudatusettepanekuid, mida Euroopa Parlament konsultatsiooniprotsessi käigus esitab, igati arvesse;
19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.